

[Adam Møller.]

samfund, der ønsker at bevare sin selvstændighed og ønsker at sikre sine borgere, som kan undgå at overveje, hvorledes man vil sikre disse borgere mod den katastrofe, der kan ske, hvis en krig mere eller mindre kommer til at berøre et land. Det er derfor nødvendigt at have et civilforsvar, der kan tage sig af disse situationer; det er ikke noget, der kan klares med en eller anden form for redningskorps. Det er nødvendigt at have tænkt over disse ting, at have sit civile beredskab i orden.

Det er da også klart, at når man har et korps som civilforsvarskorpset, velorganiseret og godt arbejdende, ja, så bruger man naturligvis det materiel og det uddannede personel, man har i dette korps, til at hjælpe også under fredelige forhold og til at løse de opgaver, der kan forefalde, på samme måde som det er tilfældet med de militære værn og de muligheder for hjælp, som det militære værn med sit redningsmateriel kan yde i en ganske civil katastrofesituation, enten det er til søs, eller det er til lands. Alle disse muligheder bliver jo udnyttet, og der er efter alt for mig foreliggende et særdeles effektivt og et særdeles godt samarbejde mellem de forskellige organisationer såvel af civil som af militær art, der kan tage sig af disse redningsaktioner.

Ordføreren for forslagsstillerne brugte en betydelig del af sit indlæg her til at rette nogle mindre velunderbyggede angreb på uddannelsesmetoder inden for civilforsvaret, men da forslaget her tilsigter at oprette et andet statsligt organ, der skulle tage sig af opgaver af lignende art, er det vel for optimistisk at tro, hvis man nu mangler tillid til, at staten kan løse disse uddannelsesopgaver på betryggende vis, at det katastrofeværn, som forslagsstillerne vil have til at træde i stedet for civilforsvaret, skulle få bedre uddannelsesmetoder, eftersom det vel vil være naturligt at ansætte også en række af dem, der i forvejen er ansat i civilforsvaret, i det kommende katastrofeværn, hvis dette forslag blev gennemført.

Jeg tror altså ikke, at forslaget kan siges at være realistisk. Det er vel også mere begrundet i visse propagandamæssige hensyn, som forslagsstillernes parti mener skal varetages, og vel også i og for sig en anled-

ning til at få mulighed til at fremføre noget af den kritik, som man en gang imellem gerne vil lufte, og kunne gøre det fra folketingets talerstol. Jeg tror ikke, at der er grund til at tage mere højtideligt på forslaget i denne omgang, end der blev taget på det i forrige omgang. Jeg vil naturligvis ikke modsætte mig et udvalgsarbejde. Det er da klart, at kan der komme gode ideer i dette udvalgsarbejde, kan man tage dem med, men jeg har i øvrigt indtryk af, at alt, hvad der kan gøres for at fremme samarbejdet, for at løse de problemer, der opstår i katastrofesituationer, bliver gjort, og at man fra alle parter inden for dette samarbejde er opmærksom på, hvor reformer kan være tiltrængt, og løser problemerne, og jeg tror også, man vil kunne gøre det uden hjælp fra forslagsstillernes parti.

A. Chr. Andersen: Vi havde her i tinget for to år siden første behandling af et lignende forslag. Siden da har der i øvrigt været valg to gange, og man kan godt undre sig lidt over, at forslaget ikke blev genfremsat, dengang vi havde et socialistisk flertal her.

Forslagets hovedsigte er stadig, at civilforsvaret skal nedlægges, selv om dette sigte camoufleres lidt bedre denne gang. I bemærkningerne til forslaget, der blev fremsat i folketingsåret 1965-66, anførtes det, at første hovedformål netop var at afskaffe det på langvarig værnepligt baserede civilforsvar. Nu er dette gjort til andet hovedformål, og det første hovedformål angives at være en samling og effektivisering af de forskellige instanser, der yder assistance ved ulykker. Et sådant formål kan synes meget hensigtsmæssigt, hvis der kan opnås en større effektivitet derved. Men man begrundet forslaget med en kritik af det bestående, og så er det jo et spørgsmål, om denne kritik kan stå for en nærmere vurdering.

Jeg vil gerne sige lidt om det, man nu kalder første hovedformål, og det, man her kritiserer. Man siger, at den nuværende opdeling i private og kommunale brandkorps, kommunal og privat ulykkesassistance og statslig og privat redningsassistance ikke garanterer den hurtigste og mest effektive hjælp og materieludnyttelse. Men man får